

in — sam! Oj kako ga je bilo strah, ker je imel vest nemirno. In mrz ga je zbadal v nasek in v ušesa! A to še ni bilo vse. Zdaj-lè bode še doma, kar bode. Kaj neki? I dobrega vže nič!“ — Oj nikoli več se ne pojde dričat!

In res se je Marku tist večer slabo godilo.

Veste, otroci ljubi, kako ga je kaznovala mati? Brez večerjè je moral iti spat, pa še tepen hi bil skoraj!

Pač je hudo, da mora táko veselje prepovedano biti?

—m—

Listje in cvetje.

Drobtine.

Pobrala nam je zopet prav nanagloma nemila smrt plemenitega, dobrega, občespoštovanega, značajnega in požrtvovalnega dušnega pastirja. Umrli je v 24. dan decembra pretečenega leta prečastiti gospod

Lambert Ferčnik,

konzistorijalni svetovalec, dekan in župnik v Žabnicah na Koroškem.

Bil je rajni iskren domoljub in zelo marljiv slovenski pisatelj, ki je mnogo lepega napisal v „Besednika“ in „Slov. Prijatelja“. Spisal je tudi životopis nepozabljivega nam Antona Janežiča v „Večernicah“ in prelepo knjigo „Slovenski Goffine“ ali razlaganje cerkvenega leta, ki jo je v dežel dala „družba sv. Mohora“ v Celoveu. Plemeniti pokojnik je vsestransko podpiral naše domače slovstvo ter je bil tudi velik prijatelj slovenske mladini. Vsa leta, kar izhaja naš list „Vrtec“, bil mu je zvest naročnik ter nam vselej želel ob novem letu najboljšega uspeha. Par dni pred svojo smrtjo (17. dec.) poslal nam je še naročnino za letošnje leto, želeč nam prav obilo naročnikov. Kdo bi si bil mislil, da prvega našega lista v tem letu ne dobi več v roke! — Hvaležen spomin mu bodi ohranjen v našem „Vrtcu“, a Ti slovenska mladina spomni se ga v molitvi, kadar moliš za dobrotnike in dušne pastirje svoje. Bog mu daj večni mir in pokoj!

Grda leska.

Tist večer, ko Miklavž je nòsil, Takó lepó Bogá sem prosil, Da bi prinesel mi konjičá, Kot ga imá Milánov z Gríča In pri Seljaku je na pródaj. — Oh, drugo jutro na vse zgódaj Sem gledat šel, kjer sem nastavil — Pa kaj bi vam še dalje pravil! — Enkrat molíti sem pozábil, Pa brž Miklavž je to porábil In ni prinesel mi konjičá, Kot ga ima Milnov z Gríča; Prinesel mi je lesko grdo — Nad sto imá jih naše brdo, Čímu potem bi kdo jih nosil! Jaz pa lepó sem Boga prosil, Da vedno bo me k sebi vábil, In nikdar nanj ne bom pozábil, Zdaj pa Miklavž ne bo nikoli Več rekel: Zorko pa ne moli! In vem, da Bog Miklavžu vélel Prinesti bode, kar bom žélel! —

—i—

Pametnice.

- * Kdor uboga rad in moli, Bog ne zabi ga nikoli.
- * Kdor ljudi rad obrekuje, Božja roka ga kaznuje.
- * Mnogo kder še govori, Tam je mnogo tud' laži.
- * Najlepša cvetice, kar svet jih imá, Je čista nedolžnost v sredini srcá.

A. Pin.

Briljant.

(Priročil F. Š.)

A
a e m
a č e r s
a a e i k m r
a g i l n
o o k
a

Preložite v vsakej vodoravnej vrsti črke takó med sebjó, da bodo nekaj pomenile! Potem do-
bite v srednjej vodoravnej in naopičnej
vrsti isto besedo.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Uganka.

(Priročil Ed. Planinšek.)

Videti je kakor mačka,
Ima kremplje kakor mačka,
Lovi miši kakor mačka,
In vender ni mačka.

Kaj je to?

Nové knjige in listi.

* Popotnikov koledar za slovenske učitelje 1888 s popolnim šematizmom šolskih oblastnij, učiteljišč, ljudskih šol in učiteljskega osebja po Južno-Štirimskem, Kranjskem, Primorskem in slovenskem delu Koroškega po stanji v začetku šolskega leta 1887/88. II. leto. Sestavil in založil Miha J. Nerat, nadučitelj in „Popotnikov“ urednik v Mariboru. V 8°, 161 str. — Z veseljem pozdravljamo tudi II. letnik „Popotnikovega“ koledarja“ želeč, da bi ga ne bilo nobenega domoljubnega slovenskega učitelja, ki bi ne imel tega „Koledarja“. Cena mu je s poštnino vred 1 gld. 20 kr. Naročila naj se pošiljajo na upravništvo „Popotnika“ v Mariboru (Reiserstrasse 8).

* Gluhomuteec in nja obrazovanje, z navodom, kako gluhoneme otroke doma izrežati in v domači šoli poučevati. Spisal Janez Koprivnik, c. kr. vadnični učitelj v Mariboru. Vel. 8°, 55 str. — Tudi ta knjiga bo dobro došla posebno ónim našim učiteljem, ki imajo v šoli kakoga gluhonemega otroka. Priporočamo jo prav živo vsakej ljudski šoli, da si jo naroči za svojo knjižnico. Dobiva se pri spisatelju s poštnino vred za 40 kr. (brez poštnine po 35 kr.).

Vabilo k naročbi.

Z denšnjim listom stopi „Vrtec“ v svoje **osemnajsto leto** ter uljudno vabi vse prijatelje slovenske mladine k prav obilemu naročevanju. V toliko letih je naš „Vrtec“ vže dobro znan po vsem slovenskem svetu, zatorej bi bilo le odveč, ako bi poročali na dolgo in široko o njegovej nalogi in vsebini. Nadejamo se, da nam naši stari naročniki ostanejo zvesti ter nam tudi to leto ne vzkrátijo svoje podpore, marveč da si bodo prizadevali, pridobiti nam še kakega novega naročnika. Prosimi bi samó to, naj bi se vsak podvizal z naročnino, da bomo znali primerno število prihodnjega lista prirediti in razposlati.

Denašnje **prvo številko** razposlali smo na **ogled** vsem domoljubom in prijateljem naše nežne slovenske mladine. Kdor ne želi naročiti se, prosimo ga najuljudneje, da nam list vrne. Nič družega ni treba, kakor to, da se zapiše na **ovitek**: „ne vzprejme se!“ in list se oddá na dotično pošto.

„Vrtec“ **stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.** — Naročnina se najhitreje in najceneje razpošilja s poštnimi nakaznicami (Postanweisungen), ki se na vsakej pošti dobé.

Uredništvo „Vrtčevo“,

mestni trg, št. 23 v Ljubljani.

Vsem našim čast. gg. naročnikom srečno in veselo novo leto Bog daj!

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. Napis: Uredništvo „Vrtčevo“, mestni trg, št. 23 v Ljubljani (Laibach).

Izdatelj. založnik in urednik **Ivan Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.